

ע"פ 8306/19 - לורי שם טוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 8306/19

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המעוררת: לורי שם טוב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו
מיום 12.12.2019 בת"פ 14615-04-17 אשר ניתן
על ידי כבוד השופט ב' שגיא

בשם המערערת: בעצמה

פסק-דין

זהו ערעור נוסף בשורה של ערעורים שהגישה המערערת על החלטות בתי המשפט שלא לפסול עצמם מלדון בעניינה. הערעור דן הוא על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט ב' שגיא) מיום 12.12.2019 בת"פ 14615-04-17.

1. עיקרי הפרשה שבה מואשמת המערערת פורטו בהליכים שונים שהתנהלו בפני בית משפט זה (ראו למשל בש"פ 2847/19 שם טוב נ' מדינת ישראל 2.5.2019) ובתמצית יאמר כי נגד המערערת ונאשמים נוספים הוגש כתב אישום המחזיק עשרות אישומים והמייחס להם עבירות רבות, ובהן: הטרדה מינית, התחזות כאדם אחר, פגיעה בפרטיות, עבירות מחשב, העלבת עובד ציבור, לשון הרע, ופרסומים מזיקים. בכתב האישום נטען - בין היתר - כי הנאשמים הפעילו מערך אתרי אינטרנט ועמודים ברשתות החברתיות, בהם פרסמו, לכאורה, תכנים מכפישים ובוטים (לעיתים בעלי אופי מיני) כלפי עובדי ציבור ומתלוננים נוספים וכמו כן פרסמו פרטים מזוהים על אודות קטינים שבעניינם נערכו הליכי

משמורת חסויים. בתיק התקיימו ישיבות הוכחות שנפסקו על רקע קשיים שהתעוררו בסוגיית הייצוג של המערערת. ביום 11.10.2019 נעתר בית המשפט לבקשת המערערת למנות לה סנגור פרטי במימון ציבורי ולצורך כך העמיד את מסגרת שכר הטרחה של עורך הדין הפוטנציאלי על 500,000 ש"ח. בהמשך, בתום דיון שהתקיים בנושא זה ביום 21.11.2019 דחה בית המשפט את בקשת המערערת להגדלת מסגרת התקציב והורה כי "לא תצליח הנאשמת [המערערת] במשימתה למצוא סנגור, יחודשו דיוני ההוכחות בתיק במהלך חודש פברואר 2020, במועד שייקבע על ידי בהמשך, וזאת כשהנאשמת מייצגת את עצמה".

2. על רקע זה הגישה המערערת ביום 27.11.2019 בקשה לפסילת המותב וזאת לטענתה משום שאין די בסכום שנקצב לה לצורך העסקת עורך דין פרטי. לטענתה החלטת בית המשפט מבטאת הפליה לעומת הוצאות ההגנה של נאשם אחר בתיק וכן לעומת נאשם בהליך אחר. המערערת טענה כי הפליה זו יש בה כדי להעיד על "נעילת" דעתו של המותב כלפיה. ביום 12.12.2019 בתום דיון שבו השמיעו הצדדים את טענותיהם דחה, כאמור, בית המשפט את הבקשה. נפסק כי הבקשה היא ניסיון לערער על ההחלטות בעניין מסגרת השכר שיוקצה להעסקת עורך דין פרטי, וממילא אין בהחלטות בנושא זה כדי ללמד על דעה כלשהי של בית המשפט באשר לתוצאת המשפט נגד המערערת. בית המשפט הוסיף כי הוא לא מצא כל עילת פסלות הנובעת מהחלטותיו בנושא הייצוג ולכן דין הבקשה להידחות.

3. מכאן הערעור דן שבו שבה המערערת על טענותיה בפני בית המשפט קמא. לשיטתה פסיקת בית המשפט בעניין מסגרת התקציב שיוקצה לה לשם העסקת עורך דין פרטי שגויה, ואינה משקפת הערכה ריאלית של הוצאות ההגנה בשים לב להיקף האישומים העומדים נגדה. עוד טענה המערערת כי בית המשפט קמא התעלם בהחלטת הפסלות מטענותיה לעניין הפליית נאשם אחר בהליך בהקשר זה. בנוסף טענה המערערת כי במהלך הדיון לעניין הפסלות בית המשפט לא אפשר לה לטעון באריכות וקצב את זמנה לשתי דקות בלבד. כל אלה מלמדים לטענת המערערת על משוא פנים של בית המשפט כלפיה.

4. עיינתי בערעור על נספחיו ובאתי לידי מסקנה כי דינו להידחות. לוז טענותיה של המערערת מופנה כנגד קביעות בית המשפט בעניין מסגרת התקציב שנפסקה לה לשם שכירת שירותיו של עורך דין פרטי במימון ציבורי. מבלי להביע עמדה באשר לסכום שנפסק, עיינתי בהחלטות הנוגעות לענין ולא מצאתי כי יש בהן כדי ללמד על משוא פנים של בית המשפט כלפי המערערת. בית המשפט נימק באופן סדור את החלטתו לפסוק למערערת את הסכום שנקבע והוא שב והדגיש בהחלטת הפסלות כי דעתו פתוחה באשר לתוצאת המשפט. מדובר בהחלטות דיוניות מובהקות, שאין בהן כדי להקים עילת פסלות. הוא הדין אף ביחס לטענות המערערת הנוגעות לקציבת זמן הטיעון שלה, שהיא החלטה דיונית הנוגעת לאופן ניהול ההליך ואין מקום לפסול בגינה את המותב.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ח בכסלו התש"ף (26.12.2019).

ה נ ש י א ה
